

TARIM VE MÜHENDİSLİK

“Türkiye, Toprağı Aç, İnsanı Aç, Hayvanı Aç ülke olmaktan kurtulamamıştır”

Güçlü bir ses tam on yıl önce Adana'dan işte böyle sesleniyordu. Güçlüydü, çünkü bu ses halkın sesiydi, bu ses Ziraat Mühendisinin sesiydi, bu ses örgütlü yoksul köylünün sesiydi, bu ses Türkiye Mühendis ve Mimar Odaları Birliği'nin sesiydi. Bilinçliydi bu ses, çünkü Ziraat Fakültesinde öğrenci temsilcisi olarak mayalanmış, Anadolu'nun çeşitli yerlerinde Ziraat Mühendisi olarak görev yapmış, tutuklamalarla ve cezaevleriyle pişmiş, Adako-birlik ve Ziraat Mühendisleri Odası Adana Şubesi ile yetkinleşmişti. Araştırmacıydı, haklıydı, doğruydum bu ses çünkü yığıt bir yüreğin, neden? niçin? nasıl? diye sürekli düşünen ve cevaplarını bulup açıkça dile getiren bir beyinin ürünüydü. Duyuyordum, yaşıyordum, görüyordum bu ses ve gittikçe güçleniyor, büyüyor ve daha çok rahatsız ediyordu.

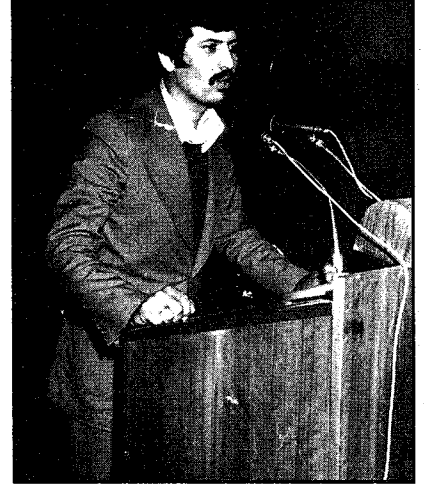
O halde?..
Aradan tam on yıl geçmiş olmasına rağmen Akın ÖZDEMİR ve düşünen birçok insanımızın dile getirdiği ülkemiz gerçeklerinde köklü bir değişim olmadı. Bugün toprağımız, insanımız ve hayvanımız on yıl öncesinde olduğu gibi kendisini doyuramayan bir konumda olup, toplumun çeşitli gelir kesimleri arasındaki fark daha büyümekte yoksul daha yoksul, zengin daha zengin olmaktadır. Kırsal alanda kendi başlarına örgütsüz, desteksiz bırakılan küçük işletme sahipleri üretimlerini sürdürmek için yaşam mücadelesi verirken, ücretli işçi, memur, mühendis kesimi karar vericilerin kendilerine sundukları, enflasyonun çok gerisindeki ücret artışıyla yetinmek zorunda kaldılar. Sağlıksız yaşam koşulları, yetersiz beslenme, işsizlik, üretimden kopuk eğitim, uluslararası sermaye çevrelerinin direktifleri, yabancı sermayenin ülkemizde cirit atması, ülke kaynaklarının telef edilmesi süzerken, toplumun belirli bir kesimi çağ atladı ve ülkedeki "dualist yapı" daha da gelişti. Tarım dışı amaçlarla 1. sınıf tarım arazilerinin talan edildiği, tarımsal girdilerin birer meta haline dönüştürülerek serbest piyasa ekonomisine kurban edildiği, Ziraat Mühendislerinin yetkilerinin hala belirlenmemesinin yanı sıra 4000'e yakın Ziraat Mühendisinin işsiz gezdiği bir tarım ülkesi olma özelliği daha da pekiştirilerek korundu. Bu tablo 10 yıl, 20 yıl önce de değişik boyutlarıyla benzer bir yapı ortaya koyuyordu. Ancak bu tablonun ürettiği çok net bir ürün, tabloyu değiştirmek için düşünen ve harekete geçen insan sayısının her geçen gün artmasıydı. Bu insanlar ki, bedelini bile bile düşündüklerini ve inandıklarını hiçbir taviz vermeksizin dile getirdiler, eyleme dönüştürdüler. Çünkü ülkenin içinde bulunduğu durum "kader" değildi, değiştirilebilirdi ve değişmeliydi. İşte Akın ÖZDEMİR bu insanlardan birisiydi.

İlk değildi, sonuncu da olmadı. Yaşamının her boyutunda, kendisine neler yapabileceğinin de farkında ve bilincinde idi. Ama çok iyi bildiği, farkında da olduğu ve söyleşilerinde dile getirdiği şu gerçek onu yıkılmaz kılıyordu; "Sokrat da ölmüştür, Sokrat'a zehir veren zındancı da ölmüştür. Fakat yaşayan sadece Sokrat'ın ismidir".

O halde ?

TMMOB
ZİRAAT MÜHENDİSLERİ ODASI
YÖNETİM KURULU

“ÖLÜMÜNÜN 10. YILDÖNÜMÜNDE ODAMIZ ADANA ŞUBE BAŞKANI AKIN ÖZDEMİR'İN ANISINA...”

ÖĞRENCİ AKIN ÖZDEMİR

Yolunuz Açık Olsun

Acı tatlı anılarla süslü öğrenim yıllarını arkada bırakıp hayatın kucacağına atılıyorsunuz. Dağarcığınız bilgi, gönülünüz hizmet aşkıyla dolu. Çatlamış dudakların suya çektiği özlemce, sizleri bekleyen yurt köşelerine yayılacaktır.

Bağrında çeşitli uygulamalara yer vermiş kutsal ANADOLU topraklarına teknik, insanlarına insanca yaşama koşulları hazırlama kavgasında en önemli görevi yapacaksınız.

Sizler kalkınma savaşımızın isimsiz mücahitleri olarak MUTLU TÜRKİYE'yi yaratmaya gidiyorsunuz.

Güle güle gidin ağabeylerim güle güle yolunuz açık, kavganız-hayrılı olsun... ■

Akın ÖZDEMİR
Talebe Cemiyeti Başkanı

BAŞKANIMIZDAN

"Seçim ortamına girdiğimiz şu günlerde her yerde en çok tartışılan konu Öğrenci Örgütlerinin görev ve sorumlulukları. Kantinde, yemekhanede, sınıflarda kısacası öğrencilerin toplu buldukları her yerde bu tartışılıyor."

"Arkadaşlarımız artık Ziraat Fakültesi öğrencileri Türk halkına karşı olan görev ve sorumluluklarını kavramışlardır. Genç Ziraat Mühendisleri gerçek davasının imtiyazlar koparmak değil; toprağa aç, insanı aç, hayvanı aç olan Türkiye'sini mutluluklar ülkesi haline getirmek olduğunun bilincine varmıştır.

Bizleri halkımız yararına giriştiğimiz olumlu ve kutsal mücadeleden döndürmeye kimsenin gücü yetmeyecektir."

(Koruk, Mayıs 1967)

Akın ÖZDEMİR
A.Ü.Z.F. Talebe Cemiyeti Başkanı

Bize Düşenler

"Bir milletin uygarlık düzeyi aydınlarının sayısı ile ölçülür. ATATÜRK'ün "Memleketimizi muasır medeniyet seviyesine çıkartacağız" demesinin üzerinden 34 yıl geçmesine rağmen, ileri uygarlık düzeyine ulaşmış ülkelerin çok gerisinde kalmışız. Bir tarım ülkesi olduğumuz halde, üç çiftçi bir kentliyi besleyememekte, dışardan buğday ithal etmekteyiz. Çocuklarımız beslenme yetersizliğinden beş yaşına gelmeden ölmekte, her üç köyümüzün birinde okul bulunmamakta, Anadolu doktor-suzluktan, ilaçsızlıktan, öğretmensizlikten kırılmakta."

"Uyanmalıyız, gençlik olarak, aydın olarak, bize çok büyük sorumluluklar düşmekte, % 60'ı okuma yazma bilmeyen kalkınmasını tamamlayamamış bir ülkenin çocukları olarak, kafamızı kitap sayfalarından biraz olsun kaldırmak, yurt gerçeklerine bakmak zorundayız. Sorunların çözüm yollarını temelde aramalıyız. Türkiye'yi sevmek, Türkiye'yi kaldırmak için yeterli değildir. Her bakımdan yetişmiş bilge olmalıyız. Sorumluluğumuzu kavradığımız, yurt sorunlarına bilimsel ve gerçekçi açıdan eğildiğimiz zaman mutlu ve özgür Türkiye'nin yaratılmasında görevini yapmış kişiler olarak rahatlık duyarız."

(Koruk, Mayıs 1967)

Akın ÖZDEMİR
A.Ü. Ziraat Fakültesi Talebe Cemiyeti

ZİRAAT MÜHENDİSİ AKIN ÖZDEMİR

Kırsal Kesimde Görev Yapan Ziraat Mühendislerinin Sorunları ve Görevleri

I. Akın ÖZDEMİR
Ziraat Mühendisleri Odası
Adana Bölge Şubesi Başkanı

"Konumuza üç temel noktayı açıklayarak girmek zorundayız.

1- Kırsal alanın sosyo-ekonomik yapısı nedir?

2- Ziraat Mühendislerinin sınıfsal yapısı nedir?

3- Sorunlar ve görevler nelerdir?

Türkiye, geri bırakılmış, ekonomisi tarıma dayalı bir ülkedir. Son nüfus sayımında toplam nüfusun % 65'inin tarımsal kesimde yaşadığı saptanmıştır. Tarımsal kesim, ülke toplam üretiminin 2/3'ünü, toplam ihracatın 3/4'ünden fazlasını gerçekleştirirken, ulusal gelirin ancak 1/4'ünü alabilmektedir. Ulusal gelirimiz 1974 rakamlarına göre 430 milyar liradır. Buna göre kişi başına yılda 10.896.- TL düşmektedir. Tarım kesiminde ise, ulusal gelirden kişi başına 1975'de 2.250.- TL gelir düşmektedir. Toplam ulusal gelirin yüzde 75'i toplam nüfusun yüzde 35'i tarafından paylaşılmaktadır. Gelir dağıtımındaki bu düzensizlik geri bırakılmışlığın göstergelerinden biridir.

Türkiye'de üretim güçlerinde görülen değişmeye paralel olarak kır

kesiminde mülkiyet ilişkilerinin değişme süreci şu doğrultudadır.

Tarım teknolojisindeki köklü yeniliklere bağlı olarak hızlı toprak yoğunlaşması ana üretim aracı olan tarımsal toprakların büyük işletmeler biçiminde giderek az sayıda ve belirli ellerde toplanmasına yol açmıştır. Bu yoğunlaşma sonucunda, ortaklık, yarıcılık vs. gibi kapitalizm öncesi bazı ilişkiler gittikçe gerilerken, küçük ve orta köylülüğün bu süre içerisinde mülksüzleşmesi hızlanmıştır. Bu durum, kır kesimindeki sınıfsal yapının, giderek bir yanda kapitalist işletme sahipleri, bir yanda ücretli tarım işçileri ikili karşılığın dönüşme durumunu ortaya koymaktadır."

"Mülkiyet ilişkilerine göre Türkiye'de kır kesiminin belirgin çizgilere ayrılabilen 4 ana yapı tipinden söz edilebilir.

1- Yaygın tarımın egemen olduğu ve üretimin, daha çok tüketim ihtiyacının karşılanması amacıyla yapıldığı "GEÇİMLİK İŞLETMELER" in oluşturduğu kırsal yapı.

2- Tarımsal girdileri az çok kullanılarak ve endüstriyel bitki üretimiyle yoğun tarım yapabilen ve az da olsa, üretim fazlasıyla pazarla ilişki kurabilen ve bu yüzden aracı ve tefecilikle doğrudan ilişkide olan küçük işletmelerin oluşturduğu kırsal yapı.

3- Çoğunlukla tarımın ticarileştiği kesimlerde kurulmuş kapitalist büyük işletmelerin egemen olduğu kırsal yapı.

4- Temel niteliklerini değiştirmekle beraber birtakım özel ilişkilere yol

açması bakımından geleneksel büyük toprak mülkiyetinin etki alanı içinde bulunan kırsal yapıdır."

ZİRAAT MÜHENDİSLERİNİN SİNİFSAL YAPISI

"....Genel olarak teknik elemanların, özel olarak ziraat mühendislerinin sınıfsal yapısı heterojen bir nitelik göstermektedir.

Bu nedenle; ziraat mühendislerinin sosyo-ekonomik yapıdaki işlevlerine ve bu işlevlerinden doğan ortak özelliklerine göre sınıflandırmaya çalışacağız.

1- DEVLET SEKTÖRÜNDE ÇALIŞAN ZİRAAT MÜHENDİSLERİ

Ziraat mühendislerinin yüzde 80'i devlet sektöründe görev yapmaktadır. Ve bunların tümü MEMUR STATÜSÜNDE çalışmaktadır.

Bir devlet memuru üretim araçlarına sahip değildir ve yaşamını "ücreti" ile sürdürür. Ancak, bu özelliğinden dolayı memurla işçi arasında da benzerlik kurulmamalıdır. Bilindiği gibi, kapitalist işletmelerde çalışan işçilerin ücreti, yeniden üretebilmeleri, dolayısıyla artı değer yaratarak sermayeyi arttırabilmeleri için, o işletmenin değişken sermayesinden ödenir. Memurların ücretleri (maaş) ise, devletin, başta vergilerin meydana getirdiği toplam gelirlerinden karşlanır ve emtia alımı, yatırım harcamaları, devlet borçlarının faizlerinin ödenmesi gibi devletin belli başlı giderlerinden biri olarak görülür.

Bürokrasinin genel karakteri nedeniyle bu sistem içerisinde artı değer yaratılmaz, dolayısıyla devlet memurları üretici değildir."

"Ziraat mühendisleri, devletin, işveren olduğu işletmelerde mesleki görevleri yanında bu yönetim kademelerinin çeşitli basamaklarında da görevlendirilmektedir.

Örneğin, bir tarla şube şefi, aynı zamanda o bölümden çalışan pek çok işçinin yönetim ve denetim görevini de üstlenir. Bir süt fabrikasının, ya da bir yem fabrikasının ziraat mühendisleri çeşitli isimler altında aynı görevleri üstlenmektedirler.

Ancak şurasını önemle belirtmek gerekir ki, bütün bu görevler üretim sürecinin dışında değildir. Emegin niteliğinin ve iş gücünün değerinin farklılıklar göstermesi, üretim sürecinin nihai ürününün bütün bu değişik nitelikli emegin ortak ürünü ve söz konusu emegin de üretici olmasını engellemez.

Devlet sektöründe çalışan ziraat mühendislerinin büyük bir çoğunluğu yürürlükteki ekonomik düzenin bir sonucu olarak üretim sürecinin dışında bulunmakta olup, sistemli olarak da üretim sürecinin dışına itilmektedirler.

Devamı 7. Sayfada

KOOPERATİFÇİ AKIN ÖZDEMİR

Kapitalist Gelişme ve Kooperatifçilik

İ. Akın ÖZDEMİR

Ziraat Mühendisleri Odası
Adana Bölge Şubesi Başkanı

Kooperatifçilik; daha adil ve barışçı bir toplum düzeni kurmak için girişilmiş iyi niyetli bir harekettir. İlk Kooperatifçilik hareketinin 1844 yılında İngiltere'nin Tekstil Endüstrisinin yoğun olduğu Manchester Bölgesinde başlaması bir tesadüf değildir. 18. yüzyıl Batı Avrupa'da Burjuva Demokratik Devrimlerinin ardarda patlak verdiği, Feodal Toplumun bağlarında doğup gelişen burjuvazinin eşitlik, kardeşlik ve özgürlük bayrağını dalgalandırarak köylülüğün desteği ile feodaliteyi tasfiye edip kendi iktidarını kırduğu çağdır.

18. yüzyıl burjuvazi üretim güçlerini geliştiren ilerici bir nitelikte idi. Büyük topraklı feodalleri mülksüzleştirerek toprağa bağlı köylüleri özgür çiftçi durumuna getirmiştir. Krallık ve Derebeylikler yerine özgür cumhuriyet kurulmuş geniş köylü yığınları oy kullanma hakkına sahip olmuşlardır.

Kâr için genişletilmiş yeniden üretim esasına dayanan kapitalizmde, bağrında kendi çelişkisini taşımaktadır. Gelişen kapitalizmle birlikte emekçi katmanlar da gelişmektedir. Kapitalist sömürünün kaynağı emeğin yarattığı artı değerdir. Artı değer, iş gücüne ödenen ücretle emeğin yarattığı değer arasındaki farktır. Kapitalist, üretim araçlarının mülkiyetine sahip olduğu için bu artı değere el koymaktadır. Ayrıca kapitalist tabakalar ekonomiye egemen olduğu için fiyat mekanizması ile işçilere ödediği ücretin bir kısmını da yeniden ele geçirmektedir.

Toplumsal gelişme yasalarının bilimsel olarak açıklanamadığı dönemlerde düşünürler, artı değerden daha fazla pay almak ve sömürüyü azaltmak için SENDİKALAŞMAYI önerirken, elde edilen ücreti de en ekonomik şekilde kullanmak ve tüketim maddelerini ucuza sağlamak amacıyla KOOPE-RATİFÇİLİĞE yönelmişlerdir. İngiltere'de ilk kooperatifçilik hareketi bu şekilde başlamıştır.

Kapitalizmin zorunlu gelişme sürecinde bütün sertlik kalıntıları bütün sosyal ve siyasal kurumlarıyla birlikte tasfiye olmuştur. Ancak tarım alanında burjuva demokratik devrimi iki farklı yoldan gerçekleşmiştir. Birincisi; Burjuvazinin büyük toprak beyliği ekonomisinin tasfiye ettiği ilerici yoldur. Tarımda bu şekilde kapitalist gelişme Amerika, İngiltere ve Fransa'da görülmüştür. Artık bu durumda toprak beyliği ekonomisi yoktur. Köylü tek unsurdur. Kapitalist çiftçi durumuna geçmiştir. İkinci yolda da, toprak beyleri yoluyla kapitalist çiftçi haline dönüştürülmüştür. Almanya, Japonya ve Rusya'da tarımda kapitalist gelişmenin bu yolu görülmüştür. Bu tip kapitalist gelişmeye junkers tipi de denilmektedir. Bu yoldan köylünün bağımlılığı kulluğa, toprak ağalarının sömürüsü de kapitalist sömürüye dönüşmüştür.

Tarımsal kapitalist gelişme hangi yolu izlerse izlesin sonuçta toprak mülkiyeti burjuvazinin elinde toplanmıştır. Çünkü tarımda kapitalizmin gelişmesi üretimin merkezleşmesiyle yan yana gider. Bu merkezleşme küçük köylü işletmelerinin büyük kapitalist işletmeler tarafından yutulmasıyla gerçekleşir. Büyük işletmeler tarımsal mekanizasyona uygundur. Ve bu işletmelerde verimlilik daha üstün düzeydedir. Büyük işletmelerin avantajlarıyla rekabet edemeyen küçük üretim çöküntüye uğrar.

Gelişen ve küçük ekonomileri yutan kapitalizm karşısında küçük üretimde ısrar etmek nehri tersine döndürmekle eş değerlidir. Toplumsal gelişmenin önünde engel tanımaz yasalar fonksiyonları yerine getirecektir. Kapitalizmin devrinci niteliğini kaybettiği emperyalizm'e dönüştüğü çağımızda kooperatifçilik hareketini iyi belirlemek onu kendi sınırları içerisinde değerlendirmek gerekemek

AKIN ÖZDEMİR İÇİN...

ÇAĞRI;

Kadir ÇETİNKOL

Ziraat Mühendisleri Odası Adana
Bölge Şube Başkanı

Yaşamını insanlığa, insanlığın mutluluğuna, içinde yaşadığı topluma tüm içtenliğiyle, tüm inancıyla adanmış bir insanı sözcüklere sığdırmak olası mı?

Hele bu insan, yürekli, yiğit bir dost, bir dava arkadaşı olursa.

Onu fiziksel anlamda yitireli 10 yıl oldu. Bu süre toplum yaşamı için çok kısa bir zaman dilimi olsa bile bir insan yaşamı için uzun sayılabilecek bir süreçtir. Akın'sız geçen 10 yılda kuşkusuz çok şey değişti. Zaten Akın da değişen dünyada, ÇAĞDAŞ TÜRKİYE TOPLUMUNUN ileri, inançlı, savaşımçı ÖNDER bir insanı temsil ediyordu.

O kır emekçilerinin olduğu kadar, Tarım Mühendislerinin mesleki ve özlük sorunlarının çözümünü, tüm emekçilerin savaşımının başarıya

ulaşmasında görmüş bir BİLİM ERİYDİ. Öğrenciliğinden öldürülüşüne kadar olan çizgide tutarlılığını, inancını, heyecanını korumuş ve bu uğurda da yaşamını feda etmiştir.

Akın 33 yıllık yaşamında dolu dolu yaşadı. Bu kısa yaşama büyük işleri sığdırmayı başaran ender insanlardan biriydi. AKIN milyonda bir yetişen önder bir insandı.

AKIN kendisini halkına adamıştı.

AKIN kendisini insanlığa adamıştı.

AKIN kendisini emekçi sınıf ve katmanların kurtuluşu ve esenliği davasına adamıştı.

AKIN kendisini kır emekçilerinin örgütlenmesi ve haklarının söke söke alınması uğruna adamıştı.

AKIN kendisini tüm teknik elemanların, özelde Tarım Mühendislerinin toplumda yüce bir yere ulaşması davasına adamıştı.

Tüm meslektaşlarımızı öldürülüşünün 10. yılında bu örnek insana, bu

önder insana, yürekli ve toplumcu insana layık olmaya çağırıyorum. ■

Akın Özdemir ve Günümüz

Atilâ SARP

Ziraat Yüksek Mühendisi

18 Aralık 1988 Akın Özdemir'in onuncu ölüm yıldönümü. Öldürülüşünden bu yana geçen on yıl insan yaşantısında önemli bir süreç, sürekli değişim yaşayan bir toplumda azımsanmayacak bir kesit. Yeni bir toplumsal düzen için uğraş veren tarımcılarda bu öldürülüş derin bir acı ve üzüntü doğurmuş, öldüren ve ölümine neden olanlara karşı yaygın bir tiksinti ve kızgınlık duyulmuştu.

Akın Özdemir ile öğrencilik yıllarında eylem arkadaşı idim. Gerici saldırılara birlikte karşı koymuş, devrimci ve tarımsal amaçlı eylemlerde birlikte olmuştum. Öldürüldüğünü duyduğum an donuklaşmıştım. Birden gözlerimin önünde zor anlarda, en coşkulu ortamlarda bile değişmeyen temiz, aydınlık, güneş yüzlü, geleceğe, uzaklara ışıl ışıl bakan gözleri, çağını sorgulayan dimdik duruşu canlanıyordu. Toprağa verdiğimiz günün ertesinde "Akının anısına" bir şeyler yazmıştım. Kafamda "Akın" deyince biçimlenen, kağıda dökülen dizelerdi bunlar. On yıl sonra bir kez daha okudum. Önemli bir süre kesiti geçtiği halde Akın'la ilgili yazdıklarım canlılığını ve güncelliğini koruyordu.

Devamı 8. Sayfada

1974'deki Akın ÖZDEMİR Fırtınası

Güven BURMA

Ziraat Yüksek Mühendisi

Eğer, ölen kişi sıradan birisi ise, hakkında konuşmak veya yazmak çok zordur. Çünkü onu yüceltmemiz gerekir, riyakârlık yapmanız gerekir. Ama ölen kişi nitelikli, yiğit, yüce bir kişi ise, anılarla dolu yüreğimizi dökün yeter.

Yıl 1974. Ziraat Mühendisleri Odası Şube Kongresi yapılacak. Başta ben olmak üzere seçilecek kişiler önceden belli. Konuşacak kişiler hazır. Konuşulacak şeyler saptanmış.

Arkadaşlıktan bahsedeceğiz. Mesleki dayanışmadan söz edeceğiz. Maaşların ye

Devamı 8. Sayfada

AKIN ÖZDEMİR'den

BEN BENİ ARIYORUM

"Bir ben vardı bende benden içerü" diyordu
Yunus Emre mısralarında
Bir ben vardı bende bir zamanlar
Ben olduğu için severdim onu

Sevmeyi sevmeyi bildirdi
Saftı akan sular kadar.
Beyazdı bütün beyazlardan
Canlıydı, berraktı

Kutsaldı mabetler kadar
Bir rüzgar esti, bir devir değişti
Bir karanlık oldu, aydınlıklarla dolu
Ben beni kaybettim.

Şimdi bir ben var sevmeyi unutmuş
Sahte gülüşleri maske yapan
Şimdi bir ben var beni inkar eden.
Gayesiz adımlarla geziyorsam

Başım hep yerdeyse
Gülmeyi unutmuşsam suç benim değil
Ben beni arıyorum.
Yeni bir dünya kuruyorum.

Yıkılan bir dünyanın enkazından
Bir beste yapmaya çalışıyorum
Kulaklarımdaki son melodinin kırıntılarından

Ben beni istiyorum...
Ben beni arıyorum...
Havada, suda, uçan kuşta
Ağlayan bir çocuğun göz yaşlarında

Çınlayan bir kahkahada
Ve üzerine basılan bir izmaritte
Ben beni arıyorum
Benler dolu bensizliğimde

Sokak fenerlerinin altında
Her geçene beni soruyorum
Beni bulduğum an beni kaybediyorum
Ben benler arasında, Bensiz yaşayan
Beni arıyorum...

(Koruk 1966)
Akın ÖZDEMİR
Ziraat Fakültesi

BİL Kİ!

Akın ÖZDEMİR

Şarabımın kan rengine
Acısını katıp içiyorsam ayrılığın
Parmaklarım arasındaki izmaritin
Dumanlarını hırsla çekiyorsam
ciğerlerime
Bil ki terkedilmemin acısından

Senbilir misin terkedilmenin acısını
Aynılık bir kabus gibi çöken yüreklere
Ümitler bir mum misali ağır ağır erir
Kaskatı bir hüzün kalır geride
Umutlarımı yitirdikçe, bunalıkça ruhum
Mutluluğu dışkapımın köhne
meyhanelerinde arıyorum

Günün her anı seni düşünüp
Aynı melodiyi defalarca dinliyorsam
Kırık plaktan
Belki eski bir sevdanın hatırasındandır.
Lanet okuyorsam tutsak olduğum

sevgiye
Yaşamımı denizin maviliklerinde
buluyorsam
Dost diye saldıırıyorsam
İğrenerek baktığım şişeye
Belki sevgiye susuzluğumdandır

Hayata boş vermişsem
Anasını satayım diyorsam Dünyanın
Şarkı söyleyip nara atıyorsam neşeyle
Sakın gerçek sanma
Belki sarhoşluğumdandır.

(Koruk, 1967)

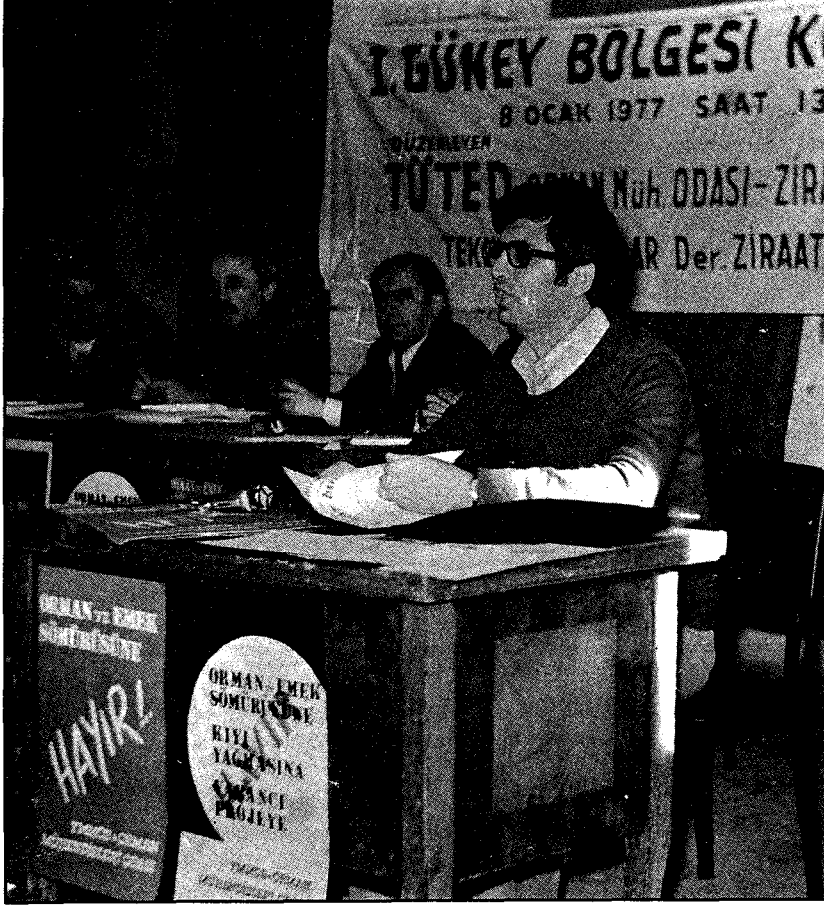
AKIN ÖZDEMİR'İN ANISINA

Düşünüyorum, gitmeyecek elbet, hep böyle
Öyle bir şehir, öyle bir ülke ki birgün
Ne gece yarısı köpek havlaması, ne motor sesi...
Ne ölen, ne de öldüren
Doğacak güneş pırıl pırıl ve de berrak
kolkola gezecek insanlar mutlu ve ne de yalınayak

Ünal ÖZDOĞAN

-1979-

BASINDA AKIN ÖZDEMİR

10 Ocak Tarımsal Öğrenimin 132. Yıldönümü

**"MODERN TARIM
ÖĞRENİMİNE
BAŞLANILMASINDAN
132 SENE GEÇMESİNE
KARŞILIK;**

**TÜRKİYE,
TOPRAĞI AÇ
İNSANI AÇ
HAYVANI AÇ ülke
olmaktan kurtulamamıştır.**

Bunun nedeni "eğitimle", "üretim" arasındaki bağın kopuk olmasındadır. Büyük emek ve masraflarla yetiştirilen Tarım Uzmanlarının bilgisi üretime yeterince yansıtılmamaktadır.

Dışa bağımlı çarpık kapitalistleşme sürecinde yaşayan tarımımızda, gerekli yapısal bozukluklar ortadan kaldırılmadığı sürece teknik bilginin üretime yansıtılması olanak dışıdır."

AKIN ÖZDEMİR'İN SULAMA YATIRIMLARINA İLİŞKİN GÖRÜŞÜ

"Toprak reformu yapmadan, mülkiyet durumunu düzeltmeden yapılan yatırımların topluma ne ekonomik ne de sosyal bir yararı vardır."

"Bugün devlet eliyle yapılan büyük sulama şebekelerinde yatırımın beraber hiçbir REFORM hareketine girilmemesi, yapısal bozuklukların giderilmemiş olması, sulama randımanının düşmesine, topografik olarak sulanabilen araziden daha az arazinin sulanması sonucunu doğurmaktadır, tarla içi sulama tesisleri yeterince yapılamamakta, tesisler pahalıya çıkmakta ve hatta beklenilenden daha kısa ömürlü olmaktadır" demiştir. ■

Ziraat Mühendisleri Odası
Başkanı Akın Özdemir:

BÖLGEMİZDEKİ TARIMSAL MÜCADELE İLAÇLARIYLA İLGİLİ AÇIKLAMADA BULUNDU

"Tohumla birlikte, toprak altı haşerelerine, toprakaltı mantarlarına ve köseli yaprak leke hastalığına karşı kullanılması gerekli olan ilaçlar dahi piyasada bulunmamaktadır.

Bölgenin gereksinmesi olan tarımsal mücadele ilaçlarına ait protokol Kasım ayında belirlenmesi gerekirken, Odamızın uyarısı ile ancak 13 Şubat 1977 tarihinde yerine getirilmiştir."

Ziraat Mühendisleri Odası Başkanı Saldırıya Uğradı

Özdemir: "Yönetimi fesedilen Ziraat Mühendisleri Derneği ile ilgimiz yok"

"Ziraat Mühendisleri Odası Bölge Başkanı Akın Özdemir, gazetemize bu bilgileri verdikten sonra Ziraat Mühendisleri Odası'na gitmiş ancak Ziraat Mühendisleri Derneği'ni daha önce tutmuş olan komandoların saldırısına uğramıştır. Akın Özdemir daha sonra verdiği bilgide "odadaki çalışmalarına devam etmek için lokalimize gittim ancak kimliğini bilmediğim ve öğrenci olduklarını tahmin ettiğim kişilerin saldırısına uğradım. Pencereden atlayarak kendimi zor kurtardım. Ziraat Mühendisleri Odası'nda çalışan Ziraat Mühendisleri Derneği'nin lokali ve Odamız komandolar tarafından işgal edilmiştir" demiştir."

(2.7.1977 - Y. Adana)

Ziraat Mühendisleri Odası Adana Şubesi Saldırıya Uğradı

■ ŞUBE BAŞKANI AKIN ÖZDEMİR OLAYDA AĞIR YARALANDI

Ankara (ANKA)

TMMOB Başkanı Teoman Öztürk ve Ziraat Mühendisleri Odası Başkanı Dr. Cemal Taluğ, Ziraat Mühendisleri Odası Adana Bölge Şubesi'nin silahlı saldırıya uğradığını ve Şube Başkanı Akın Özdemir'in yaralandığını açıklamışlardır. ■

(13.8.1977 - Vatan)

► Baştarafı 2. Sayfada

Kırsal Kesimde Görev...

2- ENDÜSTRİYEL SÜREÇTE YER ALAN ZİRAAT MÜHENDİSLERİ

Kapitalist tarım işletmeleri ve tarımsal endüstri (gübre, ilaç, yağ, süt, konserve, meyve suyu, bira un makarna vb.) işletmelerinde görev yapan ziraat mühendislerinin yeri devletin meta üretici olduğu durumda açıkladığı gibidir. Buradaki ziraat mühendisleri genel olarak üreticidir ve ücretli bir işçiden farklı değildir.

Yerli ve yabancı firmaların pazarlama dalında özellikle ilaç firmalarında çalışan ziraat mühendislerinin emeği üretici olmayan bir emektir. Bilindiği gibi ticari sermayenin görev "emtiyanın" tedavül süresini mümkün olduğu kadar kısaltmak için dağıtım alanındaki işlemleri yürütmek, böylece sanayi sermayesine hizmet etmektir.

Dağıtım alanında çalışan "üreticiler" ve bu arada ziraat mühendisleri artı değer yaratmazlar. Bu safhalar boyunca emtiayı ellerinde bulunduran işletmeler ancak üretim sırasında daha önce yaratılmış artı değerini bir kısmını ele geçirerek, kâr sağlayabilirler. Fakat dağıtım faaliyeti yeni gelirler yaratır; dağıtım sektöründe çalışan üreticilerin ve aylıkların sağladığı gelirler, artı değerini bir kısmını teşkil etmez, bu sektöre yatırılmış olan SÖS-YAL SERMAYENİN bir kısmını temsil ederler."

3- TARIMSAL PROJE BÜROLARINDA ÇALIŞAN ZİRAAT MÜHENDİSLERİ

"..... mimarlık mühendislik alanında sonuçta bir metanın meydana gelmesi için doğrudan gerekli olan çalışmaların, diğerleri ile birlikte bir işletme içerisinde gerçekleştirilmesi yerine, ayrı ayrı işletmelerde gerçekleştirilmesi sonucu "Proje Büroları" oluşmaktadır.

Tarımda ise kapitalistleşmeye bağlı olarak bu tip bürolar çokşimrlı olarak oluşmuştur. Parmakla sayılabilecek kadar az olan bu bürolarda kendi bünyelerinde kapitalist ilişkiler yer aldığı gibi, bunun dışındaki ilişkilerde yer almaktadır. Tarım kesimindeki proje büroları genellikle dışardan işgücü satın almadan, kendi başına, ya da birkaç kişinin ortaklaşa çalıştığı yerlerdir.

Ücretli işgücünün satın alındığı bürolarda ise durum kapitalist işletmelerdekine benzerlik gösterir. Buralarda büro sahibi, kendi yarattığı artı değere sahip çıktığı gibi başkaları tarafından yönetilen artı değere de sahip çıkmaktadır.

Böylece üç grupta sınıflandırılan ziraat mühendislerinin bir bölümü, işçi sınıfı içerisinde yer almakta, diğer bölü-

lümü de gittikçe işçiliğe yaklaşmaktadır.

Sonuç olarak, ziraat mühendislerinin bir bölümü maddi üretim alanında objektif olarak küçük burjuva ilişkileri sürdürdüklerinden, diğer bölümüyse taşıdığı özellikler ve sosyo-ekonomik sistemin belirlediği subjektif yapı nedeniyle, günümüzde küçük burjuvazinin bir bölümünü oluşturmaktadırlar."

SORUNLARIMIZ

"Sorunlarımız, kırsal yapının çarpıklığından ve sınıfsal durumumuzdan kaynaklanmaktadır."

"Tüm önemli tarımsal yatırım kararları, yabancı bankaların ve firmaların etkinliği ile alınmaktadır. Tüm büyük projelerin planlama, projelendirme uygulamaları ve denetleme hizmetleri YABANCILAR tarafından gerçekleştirilmektedir."

"Tarımsal kalkınmanın vazgeçilmez unsurlarından olan ziraat mühendisleri, böylece tekeli sermayenin ve ortaklarının ucuz çalıştırılan KAPU KULLARI durumuna indirgenmiştir.

Bu olgunun yarattığı en temel sorun, ÜRETİMDEN KOPARILMA ve buna bağlı olarak İŞGÜVENLİĞİ'dir."

YETKİ VE SORUMLULUK KAZANAMAMA

Aynı olgunun yarattığı bir başka sorun, ziraat mühendislerinin işyeri düzeyinde yetki ve sorumluluğunun belirlenememiş olmasıdır.

Hemen hemen tüm kamu kuruluşlarında ziraat mühendislerinin görev yetki ve sorumluluğu, yasal olarak belirlenmemiştir. Sürtüşme ve huzursuzluklara neden olan bu durum bir "ihmal" veya "unutkanlık" değildir. Daha önceki bölümlerde açıkladığımız olguların yarattığı bir durumdur.

GÖREVLERİMİZ VE SONUÇ

"Ziraat mühendislerinin, bilgi beceri ve yeteneklerinin kullanılmasını sınırlayan, onları bir avuç sömürücünün UCUZA çalışan HİZMETKARI durumuna düşüren uygulamalara karşın, örgütlü olarak yasal demokratik haklarımızı sonuna kadar kullanmak ve bu hakların genişletilmesi için mücadele etmek zorundayız.

Kendi yaşama koşullarımızı belirleyecek konularda söz ve karar sahibi olmak için GREV ve TOPLU SÖZLEŞMELİ SENDİKALAŞMA mücadelemizi sürdürmek zorundayız."

"Bu mücadelede teknik elemanların ve onun bir parçası olan ziraat mühendislerinin kesin ve etkin olarak yerini alması zorunludur." ■

► Baştarafı 3. Sayfada

Kapitalist Gelişme ve

tedir. Kooperatifçilik kapitalist düzen içerisinde düzenin burjuva yapısı değişmeden kır ve kent emekçilerinin durumlarını düzenlemeye yarayan ekonomik örgütlerdir. Kooperatifler vasıtasıyla toplumsal yapının kökünden değiştirilebileceğini ve kooperatifçiliğe dayalı dengeli ve adaletli bir toplum düzeninin kurulabileceğini savunmak gerçekçi bir düşünce değildir.

- Tarım arazisinin dağılımında adaletsizlik vardır.

- Arazi gittikçe parçalanmakta ve işletme genişlikleri küçülmektedir.

- Büyük topraklıların elindeki toprak miktarı artarken küçük çiftçilerin topraksızlaşma süreci hızlanmaktadır.

Böyle çarpık bir yapı içerisinde yaşayan kırsal kesimde kapitalizmin eşit olmayan gelişme yasasına uygun olarak küçük işletmeler erozyona uğramıştır. 1952 yılında % 8 olan topraksız aile sayısı 1963'de % 18'e çıkmıştır. Vergiler, kötü mahsul, miras yoluyla toprak bölünmesi köylülerimizi tefecinin kollarına sürüklemekte, gittikçe borçlanan köylüler umutsuz bir şekilde iflâsa gitmektedir.

Böyle bir durumda tehlikeye girmiş küçük toprak parçasına umutsuzca sarılan köylümüzün küçük mülkiyetini koruyamayacağı bir gerçektir. Tarımsal kooperatifçiliğin önemi burada ortaya çıkmaktadır. Eğer küçük köylü işletmeleri arazilerini ÜRETİM KOOPERATİFLERİNDE birleştirerek kendi hesaplarına büyük üretime geçmezlerse kapitalist üretim küçük üretimi bir tank gibi ezerek kapitalistler hesabına onları mülksüzleştirirler. Memleketimiz bu olguyu yaşamaktadır.

Anayasanın 51. maddesi Devlete kooperatifçiliği geliştirme görevini vermiştir. Bugüne kadar ülkemizde ÜRETİM KOOPERATİFLERİNİN kurulmamış olması ve kurulması için köylülerden gelen girişimlerde de devletçe hiçbir yardım görmemesi gerçekçi bizi düşündürmelidir. ■

AKIN ÖZDEMİR İÇİN ...

► *Baştarafı 4. Sayfada*

Akın Özdemir ve Günümüz ...

Akın Özdemir büyük yankılara yol açan "Toprağı aç, insanı aç, hayvanı aç Türkiye'mizde" sözlerini ise yirmi yıl önce söylemişti. Bu sözlerinde güncelliğini yitirmesi, toprağın açılığının, insanın yoksulluğunun, hayvansal kaynakların sığlaşmasının sorun olmaktan bugün çıkması gerekirdi. 1988'lerde Türk insanı daha çağdaş sorunları tartışıyor olmalıydı. Halk kitlerinin yıldırıldığı, düzenin gittikçe gericileştiği bağımlı yoksul bir ülkenin gündeminde çağdaş sorun ve konular olamazdı. Aydınlığı ve ileriye özleyen kuşakların beklentisi 1920'lerdeki genç, devrimci, atılımcı Cumhuriyetin çağdaş yansıması bir ortamdı. Mustafa Kemal'in güvendiği Cumhuriyet korumacılarının 60 yıl sonra ülkeyi ve düzeni getirdikleri düzeye bu değildi. Özellikle son yirmi yıl tam tersi bir gelişme gösterdi. Her yeni iktidar, bir öncekini aratacak ölçüde gericileşti. Türk insanı kararlı ve düzenli adımlarla çağdaş dünyadan uzaklaştırıldı. Uzay çağının ürün ve yöntemleri sömürgeciler eliyle geleceğimiz borç altına sokularak yurda sokuldu. Düşünce ve el emeğinin ülke içindeki değeri ortaçağ düzeyine düşürüldü. Milyonlarca insanımız gelenek ve göreneklerinden koparılacak geri, ilkel, kaba bir yaşam biçimine sokuldu, törel değerleri yerle bir edildi. Büyük çoğunluğu genç kuşaklardan oluşan toplumsal yapının, yığınsal gücün üzerine ölü toprağı serildi. Çoğulcu, katılımcı, özgürlükçü yığın atılımları önüne baskıcı, öldürücü, kıyımcı engeller, önlemler konuldu. Ülkenin ve bu ülke üzerinde dün olduğu gibi yarın da yaşamayı yeğleyen insanlarımızın geleceği toplumsal gelişmenin yasalarını bilmeyen ve toplumsal yaşam biçimini anlamayan, insanı bitki ve hayvan düzeyine indirgeyen bireysel çıkar ve güdüden başka bir yasa, güç tanımayanların eline geçti. Dünya gençliğinin özverilice ayaklandığı gençlik yıllarını yalnızca bireysel çıkarı için dopdolu geçiren dönme, devşirme ve iki vatanlıların eline sömürgecilerin boynumuza taktığı altın zincirler verildi. Aydın susturuldu, halk yoksullaştırıldı, öncüler edilginleştirildi.

Çağdaş gerici iktidar koltuklarından ayrılır ayrılmaz unutulurken

Akın Özdemir adı her geçen on yılda güçlü bir çağrı haline bu nedenle gelmektedir. ■

► *Baştarafı 4. Sayfada*

1974'deki ...

tersizliğinden yakınacağız. Lokaldeki çay fiyatlarının yüksekliği belki de en çok konuşulacak konu olacak. Ancak asıl gürlütünün bir önceki yıl baloda arka masalarda oturanlarca koparılacağını da biliyoruz. Bu konuyu da ustaca bir şekilde geçiştirdikten sonra seçimlere geçiş gül gibi bir kongre yapmış olacağız. Ama o da ne? Kongreye 3 gün kala bir haber. Kimsenin tanımadığı -kimse derken bizi kastediyorum, biz tanımiyorsak kimse tanıyıyor demektir- 3-5 genç ziraat mühendisi kongreyi basıp ayrı bir liste ile seçimleri alıp götüreceklermiş.

Olacak şey mi? Biz Adana'nın ağır topraklıyız, müdürleri, bölge müdürleriyiz. Bizim karşımıza çıkmak olacak şey mi?

Korkumuz yok, ama sanki biraz tedirgin gibiyiz.

Ve Kongre günü:

Biz 3-5 kişi beklerken bu gençler 70-80 kişiyle geldiler. İçlerinde tanıdığımız var, tanımadığımız var. İsimlerini duyduğumuz var, duymadığımız var. Biraz kavga gürlülden sonra lütfen bu gençlere de söz hakkı verelim diyoruz.

İşte ne olduysa ondan sonra oldu. Çakır

gözlü yağız bir delikanlı kalktı ve konuştu. Allah Allah bu ne biçim konuşma böyle. Demokrasiden bahsediyor, kırsal kesim diyor, emekçilerin ezilmişliğinden, insanın insanı sömürdüğünden dem vuruyor.

Bir anda şaşırık. Nereden çıktı bütün bunlar. Konuştuklarına alışkın değiliz ki. Oysa lokal var, balo var, maaşlarımız var konuşulacak. Biz bunlara alışmışız. Ama çakır gözlü yağız delikanlının hiç orali olduğu yok. O bildiğini okuyor, biz çaresiz dinliyoruz. Alışkanlıklarımızı yıktığı için kızıyoruz ama bayağı etkilenmişiz. Çaresiz seçimleri yapıyoruz.

Sonuç: Bizim için tam bir hezimet. Yönetim Kurulu'na bizim listeden sadece ben girebilmişim.

İlk yönetim kurulu toplantısı. Herkes şaşkın ve tedirgin. Hepimiz şaşkınız. Ne onlar benim listelerini delmemi anlayabiliyorlar, ne ben onların seçimleri kazanmalarını anlayabiliyorum.

Hepimiz tedirginiz. Ne onlar beni yeteri kadar tanıyabiliyor ne de ben onları.

Ve sonra Akın Özdemir'in ölümüne kadar süren birliktelik.

Ama sakin yanlış anlaşılmasın, O'nun kavgalarının hepsinde bulunacak kadar yürekli değildim. Onun ideallerinin bayraktarlığını yapacak kadar idealist değildim. Onunla ölüme gidecek kadar inançlı değildim.

Ama tanıdığım günden beri karşısında değil yanındaydım.

O ölünceye kadar ve öldükten sonra.

ZİRAAT MÜHENDİSLERİ ODASI

Adına Sahibi
Mahir GÜRBÜZ

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
Erdoğan ÇINAR

YAZI YAYIN KOŞULLARI

Yazılar, dosya kağıdına, daktilo ile seyrek satırla iki kopya olarak yazılmalı, yazı özeti, yazarın kısa özgeçmişi, adres ve telefonları ile birlikte gönderilmelidir. Yazı eki olan fotoğraflar net ve temiz olmalı, grafik ve şekiller basım için aydınlar ya da beyaz kağıda rapido ile çizilmelidir. Özgün ve derleme yazılarda yararlanılan kaynaklar, çeviri yazılarda ise çevirinin yapıldığı kaynak belirtilmelidir.

Gönderilen yazılar yayınlansın ya da yayınlanmasın yazarına geri verilmez. Özgün ve derleme yazılarda fikir ve görüşler yazarına, çeviriden doğacak sorumluluk ise çevirene aittir. Ziraat Mühendisleri Odası'nı ve Tarım ve Mühendislik Dergisi'ni hiçbir şekilde bağlamaz. -

Yayın Kurulu, gönderilen yazılar üzerinde gerekli gördüğü düzeltmeyi yapmaya yetkilidir.

Dergide yayınlanmış yazılar kaynak göstermek koşuluyla başka yayın organlarında yayımlanabilir ya da aktarılabilir.

ABONE KOŞULLARI

Ziraat Mühendisleri Odası'nın Türkiye'deki üyelerine parasız gönderilir. Bir adet dergi bedeli 300.- TL. Bir yıllık abone bedeli 1200.- TL'dir. Ziraat Fakültesi öğrencilerine % 50 indirim yapılır.

YÖNETİM YERİ

Ziraat Mühendisleri Odası Karanfil Sok. 34/14 Kızılay-ANKARA

Tel: 125 05 55 - 118 31 15

Üç ayda bir yayımlanır.

BASKI

MAYA Matbaacılık Yay. Ltd. Şti. Esat Cad. 44 Ankara Tel: 118 01 53